

Mas Ramada i el seu entorn, una història col·lectiva

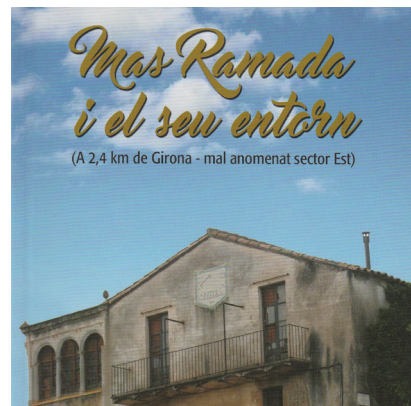
ELARA PI

Visualitzar la ciutat de Girona no és difícil, sobretot si les imatges que ens venen al cap formen part de les estampes tradicionals que es mouen dins les zones de confort que van des del nucli històric fins a l'eixample comercial. La cosa canvia, però, quan intentem fer l'exercici de pensar en una altra Girona que ha quedat convenientment apartada de la imatgeria fotogràfica que tothom coneix.

Vila-roja, Mas Ramada, el grup Sant Daniel i la Font de la Pólvora (incloent-hi la Creueta i els habitatges Barceló) són els grups que integren el mal anomenat sector Est de Girona, i aquest llibret que teniu a les mans és tota una declaració d'intencions que pretén deixar constància d'una història col·lectiva que neix amb l'arribada massiva a la nostra ciutat de nouvinguts que fugien d'una postguerra difícil. Valorar l'esforç reivindicatiu dels autors del llibre demana retrocedir en el temps i imaginar, primer, unes barraques que oferiren una solució efímera al problema d'ubicació que havia sorgit amb l'arribada de tanta gent, i després, unes cases de dimensions molt reduïdes, construïdes en terrenys barats, en forma de L, on el lavabo se situava sota l'escala, i que molt sovint no estaven equipades d'un bon sistema d'aigua, d'enllumenat ni

de clavegueram. El teixit urbanístic de les noves construccions tampoc fou de gaire ajuda, donat que els culs-de-sac eren la norma que va regir aquests barris i que en dificultava la connexió amb els altres nuclis de la ciutat. No sense entrebancs, l'escolarització de les criatures fou una de les prioritats a resoldre, i el curs 1959-1960 va néixer l'escola pública de Vila-roja, que va acollir prop de tres-cents nens, inicialment col·locats en uns barracons i deu anys després, en un centre de nova construcció. L'Església també és citada com una presència important i un suport imprescindible entre els habitants dels diversos barris, tant per la creació de millores substancials (la més important, potser, l'arribada del transport públic que comunicava Girona ciutat amb Girona Est, i que permeté facilitar la vida laboral de molta gent) com perquè feia de nexa d'unió amb unes autoritats locals que quasi mai atenien amb diligència les necessitats de tot aquell sector nou de població que no parava de créixer.

És ben cert que aquest sector de la ciutat de Girona no ha perdut l'estigma de ser considerat una zona conflictiva i marginal, on els serveis socials i les comoditats amb prou feines hi han arribat des dels anys cinquanta, i és per aquest motiu que el manifest dels au-

ARJONA ZAMORANO, Josep M.
Mas Ramada i el seu entorn
(A 2,4 km de Girona - mal anomenat sector Est)

Mas Ramada Associació de Veïns
Girona, 2017

tors és perfectament legítim en totes i cadascuna de les reivindicacions que hi anoten: reivindicacions, sobretot, pel dret a lluitar per la dignificació del seu barri. Lluny d'acomodar-se en el que consideren mesures paternalistes proposades per les successives autoritats polítiques de l'Ajuntament, demanen una planificació coherent de futur que consti d'una estructura urbanística que comuniqui bé la seva zona amb el centre de la ciutat, amb la ubicació d'una zona de serveis imprescindibles i, sobretot, reclamen acabar definitivament amb la tipologia de gueto que els ha configurat una manera de viure i de sentir. Això exigeix, com en totes les realitats socials complexes que formen el segle XXI, la pèrdua de la por i la comprensió envers l'altre.

La trajectòria de sant Dalmau Moner és molt diferent de la de sant Ferriol. Dalmau va néixer a Santa Coloma de Farners al segle XIII, i la seva vida com a frare predicador dominic s'allunya completament dels fets rocambolescos associats del seu *col·lega* en santedat. De caràcter pacífic i auster, cultivà els estudis de filosofia, predicà pel sud de França i per terres de Lleida i València... i se li atribueixen prodigis ben curiosos, entre els quals hi ha un episodi de levitació atribuït al seu misticisme. Com ja és marca de la casa, Rodríguez ama-

neix els seus treballs amb una generosa dosi d'anècdotes i d'història local que aconsegueix cridar l'atenció dels més refractaris a llegir *vides de sants*. Una lectura, doncs, la d'aquests dos llibrets, refrescant i enriquidora.

CENTRE DE PASTORAL LITÚRGICA
Sant Ferriol, soldat de Déu
Barcelona, 2016. 32 p.

CENTRE DE PASTORAL LITÚRGICA
Dalmau Moner
Barcelona, 2017 [En publicació]

